

Diiva

Löntystelen savolaisen pikkukaupungin kadulla. Tihku sumentaa lasit ja tuuli viuhuu korvissa. Ei oikein tiedä, avaisiko sateenvarjon vai ei. Se ei kuitenkaan suojaisi vaaka-suoralta sateelta. Tulee vaan tahtomattaan tökittyä muita kulkijoita.

Ihmisiä palloilee kaduilla ja torilla vähän normaalia enemmän. On taas oopperan aika.

Yhtäkkiä meinaan pudota polvilleni. Kadun toisella puolella valojen vaihtumista odottelee ihastuttava vaalea pohjoisen nainen. Tukka vähän valloillaan. Tihkusateesta huolimatta niukka, hieman aistillinen pusero päällä ja rennot tummat farkut jalassa. Eikä edes aurinkolaseja kuten julkkisten on tapana pitää pimeälläkin!

Kohdatessamme keskellä katua hän selvästi katsoo silmiini. Minä tunkeudun katseellani vieläkin syvemmäks. Aaah!

Hän on Helena Juntunen, sykähdyttävä sopraano. Palannut juuri Amerikoista. Olen seurannut hänen edesottamuksiaan siitä pitäen, kun kuulin hänen laulavan radiossa ensi kerran. Olen kerjännyt tiskin alta lippuja loppuun myytyihin konsertteihin ja useimmiten saanut. Olen pyrkinyt etupenkkiin nähdäkseni pienimmätkin silmien ja kasvojen vivahteet.

Helena Juntunen, pohjoisen tyttö Kiimingistä on voittanut melkein kaikki kisat, mihin on osallistunut. Hän muikertelee kuulijoille ja ehkä tuomareillekin. Mutta hän laulaa kuin noiduttu muusa. Nuoreksi, selvästi alle kolmekymmppiseksi naiseksi hän on löytänyt valmiin diivan otteet, mutta mitä myönteisimmässä mielessä.

Vaikka arvostammekin julkkisten vaatimattomuutta, odotamme heiltä kuitenkin jotakin erikoista, jotakin raflaavaa. Helena Juntusesta löytyy sellaista monelta kantilta.

Hän osaa ottaa johdon haastatteluissa. Hän ei ole empinyt osallistua pumptsipummeihin eikä muihin kevyempiin karkeloihin. Kun osaa hommansa, voi vähän pelleilläkin. Hänen näyttelijän taitonsa ovat tunnustetut.

Helena Juntunen pääsi jo varhain takavuosien hienoimman diivamme Anita Välkin oppiin. Sieltä on kertynyt laulamisen taitoa, mutta erityisesti käyttäytymisen ja esittämisen kulttuuria. Nyt muut kuten Renata Scotto terävöittävät Helenan tulkintaa.

Ja tuossa hän nyt taapertaa topakasti torille. Voisin vaikka kaapata hänet kainalooni.

Huomenna näen hänet Turandotin ensi-illassa kovan kohtalon kokevana orjatar Liùna, joka ei kuitenkaan listi epäonnistuneita kosijoitaan kuten prinsessa Turandot. Mutta hurja nainen kumminkin. Pääsen taas etupenkkiin. Uskaltaisikohan ottaa kukkapuketin mukaan?

pajen